

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Makajevem ve věci

žalobce: **A. B.,**
bytem X

zastoupený obecným zmocněncem M. M.,
bytem X,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2023, č. j. 083551/2023/KUSK,

takto:

I. **Žaloba se zamítá.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav ze dne 18. 5. 2023, č. j. MÚBNLSB-OD-85296/2023-BYDOL (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).
2. Žalobce přes rozsáhlost žaloby uplatnil pouze dva žalobní body, uvedené v části V žaloby. V prvním bodě namítl, že nebyl před podáním vysvětlení poučen dle § 13 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o policii“). Ve druhém bodě pak žalobce namítl, že není pravdou, že by před sebou jedoucí vozidlo předjížděl, nýbrž učinil úhybný manévr v důsledku náhlého přibrzdění před ním jedoucího vozidla.

3. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že videozáznam založený ve správním spise vylučuje tvrzení žalobce o úhybném manévru. Dále uvedl, že žalobce nebyl vyzván k podání vysvětlení.

II. Obsah správního spisu

4. Dne 27. 2. 2023 hlídka Policie České republiky sepsala „Úřední záznam“, č. j. KRPS-48834-3/PŘ-2023-010044-LUKL, ve věci podezření ze spáchání přestupku, kterého se jako řidič nákladního motorového vozidla tovární značky X, registrační značky X, s návěsem tovární značky X, registrační značky X, měl dopustit žalobce, a to tím, že dne 21. 2. 2023, v 11:47 hodin, na dálnici D8, v km 4, ve směru jízdy na Prahu, nerespektoval zákaz předjíždění v místě, kde je to místní úpravou, konkrétně pak svislou dopravní značkou B22a „Zákaz předjíždění pro nákladní automobily“, zakázáno. Součástí spisové dokumentace je Oznámení přestupku sepsané policejní hlídkou na místě, CD videozáznam, fotodokumentace, Výtisk z tachografu a výtisk z evidenční karty řidiče.
5. Správní orgán I. stupně nařídil jednání na 17. 4. 2013. Žalobce se uvedeného jednání nezúčastnil. Na jednání bylo provedeno dokazování shora uvedenými listinami a výsledkem obou zasahujících policistů.
6. Dne 18. 5. 2023 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí označené v bodě 1 rozsudku. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění uvedl, že žalobci vytýkané jednání bylo spisovým materiálem jednoznačně prokázáno.

III. Posouzení věci krajským soudem

7. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), načež shledal, že žaloba je důvodná. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem vyjádřili souhlas v intencích § 51 odst. 1 s. ř. s. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, neboť seznámení se s obsahem správního spisu nevyžaduje provádění dokazování (např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publikovaný pod č. 2383/2011 Sb. NSS a dostupný stejně jako ostatní rozhodnutí správních soudů na www.nssoud.cz).
8. Žalobce předně namítl, že nebyl dostatečně poučen. Tato námitka není důvodná. Soud předně konstatuje, že tato námitka navazuje na argumentaci uvedenou v odvolání, ve které se žalobce domáhal aplikace zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád). To však není v projednávané věci případné. Žalobce nikdy nebyl osobou podezřelou trestného činu a trestní řád se tak na projednávanou věc vůbec nevztahuje. Možnost vyjádření se k věci v rámci oznámení přestupku nelze zaměňovat s podáním vysvětlení podle trestního řádu. Žalobce navíc nebyl skutečností, že se v oznámení přestupku k věci nevyjádřil, nijak poškozen. Tato možnost mu zůstala zachována v rámci celého správního řízení.
9. Stěžejní žalobní námitkou je argumentace, že se žalobce nedopustil nedovoleného předjíždění (skutečnost, že předjíždění bylo na místě přestupku zakázáno, není mezi účastníky sporná), ale že prováděl úhybný manévr v důsledku náhlého přibrzdění před ním jedoucího vozidla. Této námitce soud nepřisvědčil. Soud konstatuje, že správní spis, zejména videozáznam pořízený policejní hlídkou, verzi žalobce nepodporuje. Z videozáznamu je patrné, že žalobce odbočil do levého pruhu zcela plynulou jízdou a současně dal znamení o změně směru jízdy. Rovněž jeho odstup od předjížděného vozidla byl standardní. Pokud jde o vozidlo jedoucí před žalobcem, i to se pohybovalo po celou

dobu (nakolik bylo na záznamu viditelné) zcela standardním způsobem. Výše uvedené nasvědčuje tomu, že žalobce provedl standardní předjížděcí manévr, nikoli reakci na nečekanou rizikovou situaci. Žalobce má sice pravdu, že z videozáznamu nelze s určitostí zjistit, zda vozidlo jedoucí před žalobcem v období bezprostředně před jeho předjížděcím manévrem zpomalilo či nikoliv, nicméně s ohledem na výše popsany průběh předjížděcího manévru se verze žalobce jeví jako velmi nepravděpodobná. Soud navíc doplňuje, že žalobce na podporu svého tvrzení žádné důkazy nenabídl a soud se tak ztotožňuje se žalovaným, že ve světle všech okolností se jeho obhajoba jeví jako účelová a nevěrohodná.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

10. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
11. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšnému žalovanému náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 2. listopadu 2023

Mgr. Miroslav Makajev, v. r.
samosoudce

